

Pedro Mañas

David Sierra Listón

Anna KADABRA

El repte del volcà

Estrella Polar

Anna
KADABRA

El repte del volcà

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Anna Kadabra. El reto del volcán*

© del text: Pedro Mañas, 2024

© de les il·lustracions: David Sierra Listón, 2024

© de la traducció: Lara Estany, 2024

Disseny i maquetació: Endoradisseny

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., 2024

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: juny del 2024

ISBN: 978-84-1389-864-3

Dipòsit legal: B. 9.691-2024

Imprès a Catalunya

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribueixes a mantenir l'ecosistema esmentat viu i en creixement. A Grup62 agraïm que ens ajudis a donar suport així a l'autonomia creativa d'autors i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreça't a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessites fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Pots contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats de manera sostenible i de fonts controlades.

Ei, es pot saber què fas encara a la primera línia?

Fa hores que t'espero aquí dins!

Ah, és clar. Potser és que no hi caps.

Al principi d'aquesta història, a la meva habitació no hi quedava ni un forat per seure.

Fins i tot a un gnom aranya li hauria costat encaixar-hi el cul. I això que el tenen igual que un cigró.

D'acord, part de la culpa és meva perquè soc un pèl desendreçada. Però un pèl llarguíssim, com els de la Rapunzel. La meva habitació sempre està feta un desastre.

O, com diem les bruixes, està feta un calder.

El meu diari màgic acostuma a acabar cada dia al calaix de les mitges. Les mitges, penjant del llum del sostre. I dintre de les mitges, la vareta. De vegades fa pudor de peus i tot.

—Ai, Anna, quin desastre! —es desespera el pare—. Tens més roba fora de l'armari que a dins.

Bé, però això és culpa del meu gat. Quan el Cosmo va escollir-me com a bruixa, va decidir fer el seu cau al fons de l'armari. Encara que la bruixa soc jo, ell sempre és qui mana.

Almenys fins que va arribar algú per treure-li el lloc. I, de passada, omplir-l'hi de baves.

El meu germà petit!

Encara que l'Otto és tan sols un nadó, és tan entremaliat que val per tres. Últimament sempre s'escapava del bressol per venir a veure'm.

I així fins que els pares van prendre la decisió d'instal·lar-lo a la meva habitació.

—Pe... però... —vaig intentar dir-los, mentre arrossegaven el bressol pel passadís.

—Serà una mesura temporal fins que pugui dormir ell sol —va explicar-me la mare, suant—. I a tu t'anirà bé tenir noves responsabilitats.

És clar. Perquè no en tenia prou amb anar a l'escola, estudiar bruixeria i vigilar el meu gat.

—Gugugà! —va fer l'Otto, somrient i llançant-se'm als braços.

—Oooh —es va emocionar el papa—. Mira com t'estima, Anna!

Sí, jo també l'estimo. Però crec que l'estimo més fora de la meva habitació.

No és només per les perilloses espurnes màgiques que deixa anar quan esternuda. Durant aquells dies vaig descobrir que l'Otto té una arma molt més poderosa.

Un arsenal infinit de llàgrimes i mocs! I havia de complaure'l en tot perquè no l'utilitzés.

Ni tan sols podia renyar-lo quan esternudava expressament sobre el gat. Li encantava veure'l convertir-se en gos, en caiman, en ratolí o en periquito.

—Marrameu —va bufar el Cosmo, ofès, el dia que l'Otto el va transformar en sardina.

Doncs no estava tan malament, perquè la meva habitació començava a semblar una llauna de conserva. Era impossible caminar-hi sense

ensopegar amb un xumet, un sonall o un bolquer brut.

Total, que estàvem més comprimits que un gripopòtam en una cabina telefònica.

Bé, doncs encara havia d'arribar algú més. Algú inesperat que em ficaria en un embolic grossíssim.

Per desgràcia, en aquest capítol no hi cap més gent. Hauràs de seguir llegint si vols descobrir qui era.